

3. Бути виразною, емоційною, образною; під час розмови з громадянами поліцейський повинен ретельно підбирати слова, приховувати їх психологічний вплив;

4. Міміка і жести повинні бути стриманими, чіткими, скупими, ненав'язливими і відповідати змісту мови [3, с. 214].

Зовнішній вигляд поліцейського (однострій, зачіска, постава, жестикуляція, міміка, манера триматися з іншими людьми тощо) – це своєрідний знак, візитна картка Національної поліції [4, с. 537]. Зовнішній вигляд інспектора патрульної поліції, по-перше, свідчить про його внутрішню культуру: організованість, зібраність, дисциплінованість, характер і ставлення до своєї професії та оточення; по-друге, викликає довіру в громадян і своїх колег; по-третє, краса, витонченість і елегантність одягу викликають почуття естетичного задоволення в того, хто її носить, і в тих осіб, з якими цей поліцейський спілкується; по-четверте, справляє спрямований духовний, психологічний і естетично-виховний вплив на людей, які його оточують [5].

Отже, всі вищеперелічені фактори визначають культурно-естетичний потенціал зовнішнього вигляду поліцейського і його роль в естетичному вихованні. На нашу думку, культура зовнішнього вигляду поліцейського передбачає:

1. Дотримання однострою;
2. Носіння орденських колодок, значків, що відзначають заслуги поліцейського;
3. Підтягнутий вигляд і пряму поставу;
4. Скромну й акуратну зачіску.

Висновок. Отже, на нашу думку, доцільно запровадити дієвий механізм дисциплінарної відповідальності поліцейських за порушення норм етичної поведінки з тим, щоб кожен працівник усвідомлював цінність та значення етичних аспектів діяльності поліції.

Список бібліографічних посилань

1. Нидзий А. О., Дашкова С. В. Психологическая устойчивость как интегративное качество специалиста экстремального профиля // Научное сообщество студентов XXI столетия. Гуманитарные науки : сб. ст. по материалам XXX междунар. студ. науч.-практ. конф. (г. Новосибирск, 17 марта 2015 г.). 2015. № 3 (30). URL: [http://sibac.info/archive/guman/3\(30\).pdf](http://sibac.info/archive/guman/3(30).pdf) (дата звернення: 20.03.2019).

2. Психологія у професійній діяльності поліції : навч. посіб. / за заг. ред. В. В. Сокурєнка ; Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2018. 425 с.

3. Словник української мови : в 11 т. Т. 9: С / редкол.: І. К. Білодід (голова) та ін. ; ред. І. С. Назарова, О. П. Петровська, Л. Г. Скрипник, Л. А. Юрчук. Київ : Наук. думка, 1973. 840 с.

4. Юридична психологія : підручник / за заг. ред. О. М. Бандурки ; Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2017. 688 с.

5. Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських : наказ МВС України від 09.11.2016 № 1179 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1576-16> (дата звернення: 23.03.2019).

Одержано 26.03.2019

УДК 347.97/.99(477):17

ОЛЕКСАНДР ЄВГЕНОВИЧ ЖЕЛЕЗОВ,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри загальноправових дисциплін факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0001-6173-8795>

ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ НОРМ МОРАЛІ ПРИ РЕФОРМУВАННІ СУДОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ (2015–2020 РОКИ)

Згідно процесу реформування судової системи необхідність яких вказали події революції Гідності, влада у державі зробила крок до вдосконалення судової системи. По перше, це впровадилось в рішенні XI З'їзду суддів України; Указ Президента «Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки; Постановою Кабінету Міністрів про впровадження цього Указу Президента України. Ці нормативно-правові акти повинні були розв'язати такі питання:

Створення спеціальних фінансових підрозділів; Розробка практичних посібників та навчальних модулів у Національній школі суддів; Завершення розробки політики щодо

забезпечення якості судочинства та розширених стандартів ефективності; Приведення посадових інструкцій працівників апаратів судів та порядку заміщення всіх посад у відповідність; Вдосконалення правил та порядку призначень, переведень на інші посади (до інших судів) та призначень на вищі посади на основі зазначеної політики та удосконалених методик, розробка пропозицій щодо відповідних змін до законодавства; Застосування виключно конкурсного відбору для заміщення всіх посад; Розробка для Національної школи суддів навчальних модулів та практичних посібників з питань нової системи управління ефективністю роботи; Розробка механізмів оцінювання потреб та можливостей для періодичної підготовки суддів, включаючи спеціалізоване програмне забезпечення для проведення опитування та реєстрації слухачів на курси в режимі он-лайн тощо.

Ці питання знайшли відображення: у змінах до Конституції України які вступили у дію 30 вересня 2016 року, Закону України «Про Судуострій та статус суддів України» від 02.06.2016 року, Закону України «Про Вищу Раду Правосуддя» від 21.12.2016 року. Так наприклад застосування конкурсного відбору на посаду апарату суду остаточно закріплено згідно із ст. вище згаданого Закону України «Про Судуострій та статус суддів України».

Окремо закріплені принципи фінансування судів, згідно з цим у перехідних положеннях Закону України «Про Судуострій та статус суддів України».

Крім того у 2017 році у Національній Школі Суддів розроблені спеціальні типові плани для підготовки апарату суддів. Ці плани затвердженні 23 грудня 2016 року, це плани для підготовки: апаратів місцевих та апеляційних судів; помічників суддів і консультантів місцевих та апеляційних господарських судів; секретарів судового засідання місцевих та апеляційних господарських судів; секретарів судового засідання окружних та апеляційних адміністративних судів; спеціалістів кадрового забезпечення місцевих та апеляційних судів; старших секретарів, секретарів місцевих загальних судів, головних і провідних спеціалістів місцевих та апеляційних судів загальної юрисдикції; помічників суддів і консультантів місцевих загальних та апеляційних судів; помічників суддів і консультантів окружних та апеляційних адміністративних судів; секретарів судового засідання місцевих загальних та апеляційних судів; спеціалістів із забезпечення зв'язків зі ЗМІ (прес-секретарі) місцевих та апеляційних судів; спеціалістів судової статистики місцевих та апеляційних судів; судових розпорядників місцевих та апеляційних судів. Кандидати на ці посади крім помічника судді проходять конкурсний відбір який організовує Державна Судова Адміністрація. Згідно із статтями Закону України «Про Судуострій та статус суддів». Помічник судді призначається керівником апарату суду за поданням судді. Для проходження конкурсу і зайняття цих посад потрібно навчання кілька місяців тому Національна Школа Суддів розробила ці програми згідно стратегії розвитку судової системи 2015–2020 років.

Нове законодавство передбачає дуже розвинуту відповідальність для професійного судді. Це може бути як дисциплінарна відповідальність передбачена статтею 107 Закону України «Про Судуострій та статус суддів» також може бути моральна відповідальність яка закріплена ст. 58 вище вказаного закону. Насамперед порушення суддівської етики може мати правові наслідки, коли моральний вчинок не співпадає з Кодексом суддівської етики.

Кодекс суддівської етики був прийнятий 24 жовтня 2002 року, на V з'їзді суддів, але нова його редакція затверджена на XI з'їзді суддів ст. 58 перетворює його на норму прямої дії, і цією нормою права Кодекс суддівської етики перетворюється з корпоративної норми у норму права. Цим кодексом закріплюються всі правові та моральні принципи якими керується суддя як у час проведення судового засідання, так і у своїй позасудовій поведінці. В правовій основі цього кодексу полягають: Конституція України, Закон України «Про судуострій і статус суддів», ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, резолюцією Генеральної Асамблеї ООН щодо ефективного впровадження Основних принципів незалежності судових органів, а також Бангалорські принципи поведінки суддів, схвалені резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року, Європейською хартією про закон щодо статусу суддів, Рекомендацією CM/Rec (2010) 12 Кабінету Міністрів Ради Європи.

Згідно зі ст. 1-3 Кодексу суддівської етики суддя зобов'язаний бути прикладом додержання вимог закону і принципу верховенства права, має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність та не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб, тобто при зловживанні правом суддя підлягає відповідальності. Але ст. 4 даного кодексу вказує, що ці проступки не можуть бути підставою для дисциплінарного провадження, у разі якщо буде присутнє вчинення іншого правопорушення.

Згідно цього законодавства і проходить переатестація суддів та добір нових професійних кадрів для суддів. У 2016–2017 році був перший етап, а у 2018 по теперішній час проходить атестація апеляційних та місцевих судів.

Список бібліографічних посилань

1. Конституція України : закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних (<L> «Законодавство України» / Верховна Рада (ДН) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (дата звернення: 20.03.2019).
2. Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки : Указ Президента України від 20.05.2015 № 276/2015 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276/2015> (дата звернення: 20.03.2019).
3. Про судоустрій та статус суддів : закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 20.03.2019).
4. Про Вищу раду правосуддя : закон України від 21.12.2016 № 1798VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19> (дата звернення: 20.03.2019).
5. Кодекс суддівської етики : прийм. 24.10.2002 на V з'їзді суддів : у ред. XI (чергового) з'їзду суддів від 22.02.2013 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001415-13> (дата звернення: 20.03.2019).
6. Бангалорські принципи поведінки суддів : від 19.05.2006 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_j67 (дата звернення: 20.03.2019).

Одержано 26.03.2019

УДК 351.74/.76(477)

МИХАЙЛО ВОЛОДИМИРОВИЧ ЗАВАЛЬНИЙ,

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,
доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

 <https://orcid.org/0000-0003-4191-061X>

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Соціальні системи інформації стали частиною повсякденного життя. Тому цей соціальний розвиток не може бути зігнороване поліцейськими структурами, які тепер зобов'язані йти за громадянами в інтернет-мережах.

Поліцейські сили в нашій країні прагнуть перебувати в курсі подібних подій. При цьому офіцери поліції можуть використовувати, наприклад, Twitter або Facebook без обмежень і значною мірою на користь поліції.

Досить цікавою є розробка Facebook сайту Connected To The Case для допомоги громадян поліції у розслідуваннях за допомогою краудсорсингу (англ. crowdsourcing, crowd – «натовп» і sourcing – «використання ресурсів») – рішення суспільно значущих завдань силами добровольців). Користувачі зможуть зайти на сайт, вказавши свій акаунт у соцмережі [1]. Сервіс буде отримувати дані з профілю в Facebook і визначати, у розслідуванні яких справ людина зможе допомогти поліції. Система заводить на кожного користувача декілька ключових міток і з'ясовує, які місця і коли він відвідував, з ким спілкувався тощо. Потім система зіставляє цю інформацію з базою нерозкритих злочинів, визначаючи, по якому з них користувач міг би стати свідком. Крім того, в Connected To The Case реалізовано можливість відправити анонімне повідомлення про правопорушення [2]

Співробітники поліції мають справу з різноманітністю соціальних засобами інформації й при цьому використовують для їхнього відбору модульний підхід. Він дозволяє постійно бути в курсі змін, коли деякі мережі, що не є популярними сьогодні, завтра можуть набути надзвичайну популярності серед широких верств користувачів Інтернету.

Деякі національні поліцейські підрозділи залучають засоби соціальної інформації централізовано. В даному випадку використовується власний поліцейський веб-сайт як центр збору й одночасно як архів для всієї важливої інформації, що надходить із соціальних мереж. Це зручно, оскільки зміст інформації залишається під повним контролем і нею можна керувати в інтересах поліції. Але й за такого випадку користувачі, що є одночасно джерелами важливої інформації, користуються довірою поліцейських підрозділів.